

OCENA Dramska uprizoritev

Opijanjeni do streznitve

SLAVKO PEZDIR

Gregor Fon: Pes, pizda in peder
 režija Primož Ekart
 Imaginarni in MGL
 Mala scena MGL
 premiera 21. 4. 2010

Dramski prvenec Gregorja Fona Pes, pizda in peder, ki ga je žirija za Grumovo nagrado leta 2008 uvrstila v najozži krog finalistov, je doživel zelo odmevno krstno uprizoritev na Mali sceni MGL, in sicer v koprodukciji društva Imaginarni in Mestnega gledališča ljubljanskega (MGL).

Avtor je za prostor duhovito realistično stiliziranega značilnega gostilniškega razpoloženja v 23 prizorih izbral skromnejši in varno skriti mestni pijanski pajzelj, kjer se nekega petka zvečer zbere ter ob tobačnem dimu in alkoholnih hlapih globoko v noč postopoma razuzda trojica srednjeletnih srednjeslojnih mož (Vlado, Drago in Darko), nekdanj bližnjih mladostnih vrstnikov in prijateljev, zdaj domala tujcev, porazgubljenih po različnih poklicnih okoljih in različnih spolnih usmerjenosti, da bi se na Darkovo vabilo seznanila z veselo novico o njegovem presenetljivem očetovstvu ter jo čim bolj temeljito »zalila«. Ob nebrzdanem »utapljanju« v alkoholu in dimu moški trojici seveda strmo popuščajo zavore, tako da prijazne spomine na nekdanja prijateljska zavezništva v vse bolj kruti in brezobzirni igri vsakogar proti vsem vedno bolj nadomeščajo vse očitnejši izrazi prikrivane medsebojne nevoščljivosti, maščevalnosti in sovražnosti. In ko se nazadnje razkrije, da je nesojeni oče tudi tokrat še enkrat v življenju naivno nasedel in da mu je v resnici njegov pivski »prijatelj« Vlado tokrat podtaknil celo svoje »kukavičje jajce«, je streznitev toliko bolj brutalna in hipna. Ob trdih, grobih in mestoma vulgarnih »moških« erotičnih spominskih zgodbah, ki kdaj spominjajo na podobne igre iz irskih pubov, avtor za primerno vsebinsko in čustveno ravnovesje v odlikavanju razmerij med spoloma občasno »preseka« mačistično razpoloženje s tankočutnejšimi in bolj lirskimi samogovori natakariče Maše.

Režiser Primož Ekart je ob sodelovanju dramaturginje Eve Mahkovic postavil dogajanje okoli mize za biljard (scenograf je Tomaž Štrucl), ki pa služi pravzaprav ves čas le kot prostor za odlaganje vse večjega števila praznih steklenic, cigaretnih zavojčkov in celo odmerkov kokaina. Kot vse bolj opijanjeni prijatelji nikakor ne pridejo do igre (biljarda), tako tudi ne odprejo za slavje pripravljene Darkove zlahtne penine. Namesto njenega poka na koncu skupinskega delirija omamljenosti nepričakovano zagrmí strel iz Vladove službene pištole (kriminalista), s katerim ponovno osramočeni in prizadeti gostitelj večera (Darko) v afektu in po nesreči zadene nič hudega slutečo natakaričo Mašo. V svetu neukročenega moškega samoljubja in samozadostnosti, kakršnega nam predstavijo trije razmaskirani pivski pajdaši, je ženska slej ko prej lahko le žrtev. Za socialno, poklicno in značajsko pomenljive sodobne kostume je poskrbela Elena Fajt, za mestoma lirske klavirske poudarke (ob Mašinih samogovorih) in mestoma elektronski trušč urbanega kaosa pa avtor glasbe Silence.

Izbrani igralski kvartet je zgledno zavzeto in polnokrvno zastavil, oživljal, nadzirano členil in do katastrofičnega konca stopnjeval disharmonična tragikomična razpoloženja v značilnem mestnem pijanskem zatočišču ter obenem razločno razvijal in oblikoval tudi štiri prepoznavne osebne značajske »melodije«. Sebastian Cavazza je v vlogi kriminalističnega inšpektorja Vlada in nastopaško neustavljivega osvajačca žensk (nemara Pizde iz naslova), ki se užitek nikoli ne odpove, pokazal vso zunanjo nabreklost in notranjo votlost samovščenega krdelnega voditelja, a tudi nevarnost in zlovoljnost ranjenega moškega samoljubja in (pre)moči. Gašper Tič je v vlogi istospolno usmerjenega Draga (Pedra iz naslova) komedijantsko jedko

Stran / Page: 15

Doseg / Reach: 155000

Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 502 cm2

2 / 2

razigral blišč in bedo lokalnega televizijskega zvezdnika ter nam z redko krhkostjo in prepričljivostjo približal domala idealno in univerzalno občutje ljubezni, po katerem vsi bolj ali manj brez zadoščanja hrepenijo. Gregor Gruden pa je v vlogi »srečnega« gostitelja in največjega poraženca večera Darka (ali Psa iz naslova – zvestega in nepredvidljivo maščevalnega) navznoter oživil vrsto stopenj svoje življenjske poraženosti na poti do poslednje streznitve in (samo)pogubnega upora z nesmiselnim strelom. Nežne in nevsiljive čustvene vdore lirске ženske občutljivosti natararice Maše v gostobesedni, hrupni in gluhi moški svet, v katerem ji je dano biti opažena le v vlogi žrtve nepričakovanega in brezumnega zločina, je prispevala Petra Veber Rojnik.

PETRA VEBER ROJNIK, GREGOR GRUDEN, GAŠPER TIČ IN SEBASTIAN CAVAZZA (Z LEVE)